

Odnoszenie zwycięstwa przez oddawanie chwały

Derek Prince

W Biblii przeplatają się trzy blisko ze sobą związane, ale jednak odmienne pojęcia: uwielbienie, chwała i dziękczynienie. Wszystkie pojawiają się w Biblii bardzo często, więc ważne jest, aby potrafić je odróżnić. Uwielbienie to w pierwszej kolejności nastawienie bądź postawa ciała: pochylenie głowy, schylenie całego korpusu naszego ciała, padanie na ziemię czy nawet skłonienie się ludzkiego ducha przed Bogiem.

Chwała, z drugiej strony, to wyrażanie. Biblia podkreśla, że chwała musi wychodzić z naszych ust. Dziękczynienie pojawia się, gdy dziękujemy Bogu za to, co uczynił. W uwielbieniu odnosimy się do Jego świętości. W chwale - do wielkości, a w dziękczynieniu zwracamy uwagę na Bożą dobroć.

Po takim wstępie o uwielbieniu, chwale i dziękczynieniu przejdziemy do tematu chwały.

*„Wielki jest Pan i godny wielkiej chwały w mieście Boga naszego,
na swej górze świętej.”*

Ps 48:2

Pan jest wielki i z tego powodu godzien chwały. Chwała ustawia nas w relacji do Bożej wielkości. Ma On być chwalony według Swojej wielkości. Oto siedem biblijnych faktów związanych z chwałą:

1. Chwała to miejsce zamieszkania Boga

„A przecież Ty jesteś święty, przebywasz w chwałach Izraela.”

Ps 22:4

Chwała to miejsce, gdzie przebywa Bóg, tam właśnie On mieszka. Jeśli chcesz być tam, gdzie jest Bóg, musisz oddawać Mu chwałę. Hebrajskie słowo, które oznacza „mieszkać gdzieś”, jest tym samym słowem, które oznacza „zasiadać”. Nowa Biblia Króla Jakuba (*ang. New King James Version*) pięknie tłumaczy ten werset: „Jesteś święty; zasiadasz na tronie w chwałach Izraela”. Chwała to tron Boga. Nasza chwała nie sprawia, że On staje się Królem; jest Nim, bez względu na to, czy Go wielbimy, czy nie. Ale kiedy Go uwielbiamy, oferujemy Mu Jego tron. Witamy Go i rozpoznajemy Jego Królowanie. Chwała to miejsce przebywania i tron Boga.

2. Droga do Jego obecności

*„Wejdźcie w bramy jego z dziękczynieniem, w przedsionki jego z pieśnią chwały!
Wysławiajcie go, błogosławcie imieniu jego! Albowiem dobry jest Pan;
na wieki trwa łaska jego, a wierność jego z pokolenia w pokolenie.”*

Ps 100:4-5

Chwała to droga do Bożej obecności; droga do Jego bram i przedsionków prowadzi przez chwałę i dziękczynienie. Dalej Pismo podaje nam trzy powody, dla których powinniśmy chwalić Boga: Bóg jest dobry, Jego łaska trwa na wieki, a Jego wierność (w wersji angielskiej: „prawda” - przyp. tłum.) z pokolenia w pokolenia. Każde z tych twierdzeń jest prawdą zawsze, niezależnie od tego, co się dzieje. Jeśli chcesz wejść w Bożą obecność, to jest jedyna brama. Innej nie ma.

„I już nie będzie się słyszeć o gwałcie w twojej ziemi ani o spustoszeniu i zniszczeniu w obrębie twoich granic, lecz nazwiesz swoje mury zbawieniem, a swoje bramy chwałą.”

Iz 60:18

Bóg mieszka w mieście, które otoczone jest murami nazwanymi Zbawieniem. Pismo jasno i wyraźnie stwierdza, że jedynym przejściem przez ten mur jest brama, a brama ta to chwała. Innymi słowy - bez chwały nie ma dostępu do Bożej obecności i miejsca, gdzie znajduje się Jego lud.

3. Chwała i Boże błogosławieństwo

*„Zbaw nas, Panie, Boże nasz, i zgromadź nas spośród narodów, abyśmy dziękowali
imieniu twemu świętemu i aby naszą chlubą było uwielbianie ciebie!”*

Ps 106:47

Kiedy oddajemy Bogu chwałę, dajemy Mu też powód, aby nas błogosławić. To jest Jego inwestycja w nas. Bóg zbawia nas i gromadzi, byśmy przebywali z Nim i z sobą nawzajem, ponieważ chce, byśmy składali dzięki Jego imieniu i chlubilili się Jego chwałą.

Dawid przeżywał długi, ciężki okres w swym życiu. Wielu z nas mogłoby spojrzeć wstecz i wspomnieć podobne przeżycia.

*„Zmieniłeś skargę moją w taniec, rozwiązałeś mój wór pokutny i przepasałeś mnie
radością, aby (oto jest cel) dusza moja śpiewała ci i nie zamilkła:
Panie, Boże mój, będę cię wiecznie wysławiał.”*

Ps 30:12-13

Zauważ, że Bóg czyni te rzeczy, aby nasza dusza (w wersji angielskiej: „nasza chwała” - przyp. tłum.) mogła Mu śpiewać chwałę i nie milczeć. Ale czym jest ta nasza chwała? Jeśli porównamy kolejne wersety z Pisma, nie będzie już wątpliwości.

*„Dlatego weseli się serce moje i raduje się dusza moja.”
(w wersji angielskiej: „chwała moja” - przyp. tłum.)*

Ps 16:9

W dniu Pięćdziesiątnicy Piotr, cytując ten werset, powiedział:

„Przeto rozweseliło się serce moje i rozradował się język mój.”

Dz 2:26

To oznacza, że „moja chwała” to to samo, co „mój język”. Kiedy Biblia mówi: „Moja chwała będzie Ci dziękować”, to znaczy to: „Mój język będzie Ci dziękować”. Dlatego właśnie Dawid dodaje: „i nie zamilkła”. Mówimy o organie ciała, który albo mówi, albo jest cicho.

Pierwszoplanowym celem Boga, kiedy dał ci język, było to, abyś Go wielbił. Jest to członek ciała, którym możesz w najbardziej doskonały sposób uwielbiać i wystawiać Boga. Pamiętaj, że Bóg cię błogosławi, uwalnia i zabiera twój smutek, tak, aby twoja chwała Go uwielbiała i nie milczała.

4. Nasza szata duchowa

Chwała jest częścią naszego duchowego ubrania. Iz 61 opowiada o nadejściu Mesjasza i mówi, że On „da płaczącym nad Syjonem zawój zamiast popiołu (symbol smutku), olejek radości zamiast szaty żałobnej (olej jest symbolem Ducha Świętego), pieśń pochwalną zamiast ducha zwątpienia” (w wersji angielskiej: „szatę chwały zamiast ducha obciążenia” - *przyp. tłum.*) (werset 3).

W nowoczesnym języku „duch obciążenia” to depresja. Ale kiedy nosisz na sobie szatę chwały, duch obciążenia odchodzi.

Inne Słowo mówi: „*Radujcie się w Panu, sprawiedliwi! Prawym przystoi chwała*” (Ps 33:1). Kiedy zakładasz na siebie szatę chwały, w duchu wyglądasz najlepiej. To do ciebie pasuje. To cię upiększa.

5. Zbawienie i chwała

Chwała jest sposobem na doznanie uwolnienia. Bóg mówi:

*„Kto ofiaruje dziękczynienie, czci mnie,
a temu, kto nienagannie postępuje, ukazę zbawienie Boże.”*

Ps 50:23

Myślę, że byłoby uzasadnionym (mimo iż nieco swobodnym), przetłumaczenie powyższego wersetu w taki sposób: „Ktokolwiek ofiaruje chwałę, uwielbia Mnie i tworzy drogę do tego, bym mógł ukazać mu moje zbawienie”. Chwaleniem Boga otwieramy drogę do tego, by On w ponadnaturalny sposób interweniował w naszym imieniu. W Piśmie Świętym mamy zapisanych wiele przykładów tego, w jaki sposób Boża interwencja była sprowadzana oddawaniem Mu chwały.

Przyjrzyjmy się jednemu z najbardziej znanych przykładów w 2 Księdze Kronik. Silna wroga armia najeżdżała na Judę, a król Jehoszafat wiedział, że nie posiada wystarczających zasobów militarnych, aby się z nią spotkać. Zdecydował się więc użyć broni duchowej. Zanim wyruszyli do walki, postąpili zgodnie z Bożymi instrukcjami. Oto, co zrobili:

*„A narodziwszy się z ludem, wyznaczył śpiewaków dla Pana, którzy odziani w
święte szaty mieli kroczyć przed zbrojnymi i śpiewać hymn pochwalny:
Wystawiajcie Pana, albowiem na wieki trwa łaska jego.”*

2 Krn 20:21

Wielu ludzi już zauważyło, że jest to dość dziwna strategia prowadzenia wojny. Zamiast wysłać w pierwszej kolejności czołgi, oni wysyłają chór chwalcący Boga. Choć brzmi to jak szaleństwo, zadziałało. Kiedy Boży lud wielbił Boga, Bóg zainterweniował i zajął się jego wrogami.

„Gdy tylko zaczęli śpiewać radosne pieśni pochwalne, Pan nastawił zasadzkę na Ammonitów, Moabitów i mieszkańców pogórza Seir, którzy ruszyli na Judę i zostali pobici.”

2 Krn 20:22

W Nowym Testamencie czytamy o Pawle i Sylasie w więzieniu. Jest północ. Zostali pobici, po plecach spływa im krew. Są w całkowicie odizolowanym lochu, ich ręce i nogi są w dybach. Co wtedy robią? Zaczynają się modlić i uwielbiać Boga.

„A około północy Paweł i Sylas modlili się i śpiewem wielbili Boga, więźniowie zaś przysłuchiwali się im (w grece napisane jest: przysłuchiwali się im uważnie). Nagle powstało wielkie trzęsienie ziemi, tak, że się zachwiały fundamenty więzienia i natychmiast otworzyły się wszystkie drzwi, a więzy wszystkich się rozwiązały.”

Dz16:25-26

Wszystkie drzwi się pootwierały, a więzy wszystkich się rozwiązały. Chwała spowodowała trzęsienie ziemi. Bóg zainterweniował w sposób ponadnaturalny. Jest to reguła konsekwentnie przewijająca się w Piśmie. Jeżeli chcesz ponadnaturalnego Bożego działania w twojej sprawie, w jakiejś trudności bądź niemożliwej sytuacji, kluczem do uwolnienia będzie twoja chwała. I zazwyczaj będzie to w czasie, kiedy naprawdę nie będziesz czuł w ciele ochoty do chwalenia Boga.

6. Oręż duchowy

Chwała jest również orężem w walce duchowej. Dawid mówi do Pana w ten sposób:

„Z ust dzieci i niemowląt ugruntowałeś moc na przekór nieprzyjaciółom swoim, aby poskromić wroga i mściciela.”

Ps 8:3

„Wróg i mściciel” to szatan. Musimy go uciszyć, poskromić, ponieważ oskarża nas przed Bożym tronem dniem i nocą. Jak? Moc, która pochodzi „z ust”, zrobi to, ale nie jest tu powiedziane dokładnie, co to za moc. Jezus cytuje to słowo w Ewangelii św. Mateusza 21:

*„I rzekli mu: Czy słyszysz, co one mówią? A Jezus mówi do nich: Tak jest; czy nigdy nie czytaliście: Z ust dzieci i ssących zgotowałeś sobie chwałę?
(w wersji angielskiej: „wydoskonalifeś chwałę” - przyp. tłum.)*

Mt 21:16

Dawid powiedział: „Ugruntowałeś sobie moc”; Jezus zainspirowany Duchem Świętym, zmienił to na: „Wydoskonalifeś chwałę”. Oznacza to, że ustanowioną siłą Bożego ludu stanowi doskonała chwała. Kiedy oddajemy Bogu doskonałą chwałę w niewidzialnym Królestwie, którego nasze oczy nie potrafią poznać, zamykamy szatanowi usta. Uciszymy go i zabieramy mu jego ważny oręż - oskarżenie. Nic dziwnego, że szatan nie chce, abyś wielbił Boga.

7. Ofiara chwały

I w końcu - chwała jest ofiarą; płacisz za nią cenę. Jest takie wspaniałe Słowo, które opisuje, co się wydarzy po tym, kiedy Izrael zostanie odbudowany. W miejscu spustoszenia, biedy i smutku:

„Słyszać będzie jeszcze głos wesela i głos radości, głos oblubieńca i głos oblubienicy, głos tych, którzy przy składaniu dziękczynnej ofiary w domu Pana mówią: Dziękujcie Panu Zastępów, gdyż Pan jest dobry, gdyż jego łaska trwa na wieki! Odwróć bowiem los kraju jak niegdyś - mówi Pan.”

Jr 33:11

Lubię to tłumaczenie, ponieważ wierzę, że uwypukla ono prawdziwe znaczenie tego Słowa. Ofiara, którą Bóg chce, abyśmy przynieśli do Jego domu, to chwala. Bardzo jasno to widać w Liście do Hebrajczyków:

„Przez niego więc nieustannie składajmy Bogu ofiarę pochwalną, to jest owoc warg, które wyznają jego imię.”

Hbr 13:15

Jeśli uwielbiasz Boga, kiedy czujesz się szczęśliwy i wszystko dobrze się układa, to dobrze - ale to nie jest poświęcenie. Wtedy, gdy wszystko idzie źle, a ty wciąż uwielbiasz Boga, to jest ofiara. Płacisz cenę, kiedy uwielbiasz Boga, zupełnie tego nie czując, ale właśnie to jest czas, kiedy naprawdę najbardziej potrzebujemy Go uwielbiać. Powinniśmy wielbić Boga z trzech powodów: bo jest dobry, Jego łaska trwa na wieki, a Jego wierność w pokolenia. Te powody nigdy nie mogą się zmienić.

Pytania w kwestii chwały

Kiedy powinniśmy chwalić Boga?

„Co dzień błogosławić ci będę i wystawiać imię twoje na wieki.”

Ps 145:2

Powinieneś chwalić Boga każdego dnia, od wieków na wieki. Psalm 34 rozpoczyna się od wyjaśnienia:

„Psalm Dawidowy, gdy udawał obłąkanego przed Abimelechem, a wypędzony przez niego, odszedł”. Dawid musiał uciekać ze swojego kraju przed królem Saulem, który starał się go zgładzić. Znalazł schronienie na dworze pogańskiego króla Abimelecha. Starając się ochronić siebie, Dawid musiał udawać szaleńca. Biblia mówi, że obśliniał swoją brodę i drapał paznokciami w odrzwia jak człowiek obłąkany. Król Abimelech powiedział: „Oto widzicie, że to człowiek obłąkany; dlaczego przyprowadziliście go do mnie? Czy mało mam obłąkanych, że jeszcze tego sprowadziliście, aby szalał przede mną? Czy ten ma wejść do mojego domu?” (1 Sm 21:15-16).

Teraz, kiedy rozumiemy kontekst, zobaczymy, jaka była reakcja Dawida na tę sytuację:

„Będę błogosławił Pana w każdym czasie, chwala jego niech będzie zawsze na ustach moich!”

Ps 34:2

To właśnie czyni mężczyzna czy kobieta należący do Boga. Kiedy jest ci źle, wszystko jest przeciwko tobie i nie widzisz żadnych powodów, żeby to robić, wciąż uwielbiaj Pana.

W jaki sposób wielbimy?

W Psalmie 111 psalmista mówi: *„Z całego serca wystawiam Pana w gronie prawych i w zgromadzeniu”* (werset 1). Myślę, że połowiczne uwielbienie Boga jest smutne. Czasem widuję ludzi na nabożeństwach uwielbienia, którzy jedynie wypowiadają słowa. On jest godzien, aby być wielbiony całym twym sercem, więc daj wszystko, co tylko masz.

Psalm 63:5 mówi: „*Tak błogosławić cię będę, póki życia mego, w imieniu twoim podnosić będę ręce moje*”. Podnieś swoje ręce. Zapomnij o osobie stojącej za tobą! Ważniejsze jest to, co myśli o tobie Bóg. A On mówi: „*Uwielbiaj mnie ze wzniesionymi rękoma*.”

„*Dusza moja nasycy się jakby szpikiem i tłuszczem,
a usta moje będą cię wielbić radosnymi wargami.*”

Ps 63:6

Tak więc ręce, usta i wargi są instrumentami chwały. Całe twoje ciało angażuje się w chwalenie Boga.

„*Niechaj w płasach chwalą imię jego, niech grają mu na bębnie i na cytrze.*”

Ps 149:3

„*Chwalcie Go bębnem i płasaniem, chwalcie go na strunach i na flecie!*”

Ps 150:4

Uwielbienie Boga tańcem jest zatem biblijne. Za jego pomocą wejdziesz w nowy wymiar uwielbienia i radości, której dotąd nie znałeś.

Kto powinien uwielbiać Boga?

Psalm 148 wylicza dwadzieścia dziewięć rozmaitych kategorii stworzeń i ludzi, którzy są namawiani do tego, by wielbić Boga. Ale na wszelki wypadek, gdyby ktoś został pominięty, ostatni werset Psalmu 150 mówi: „*Niech wszystko, co żyje, chwali Pana*” (werset 6). Oddech został ci dany przede wszystkim po to, aby uwielbiać Boga. Nadużywasz daru życia, jeśli danym ci przez Boga oddechem nie uwielbiasz Go.

Czy jest ktoś, kto nie wielbi Boga?

Odpowiedź brzmi: Tak. „*Umarli nie będą chwalili Pana*” (Ps 115:17a). Jest to jedyna grupa ludzi. Więc jeśli nie uwielbiasz Pana, wiesz, jaki jest twój problem! Jeśli chcesz ożyć, musisz uwielbiać Pana. Alleluja!

